

**SCURTĂ PREZENTARE A
ELEMENTELOR DE NOUȚATE
ADUSE CURȚII DE JUSTIȚIE DE LA
LUXEMBOURG PRIN TRATATUL DE
LA LISABONA**

Asist. univ. **Ana Daniela BOBARU**
Facultatea de Științe Juridice și Litere
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Rezumat: *Tratatul de la Lisabona, care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, aduce o serie de noutăți privind procedura de numire a judecătorilor Curții, organizarea și funcționarea instituției, puterilor și procedurii. De asemenea, denumirea de mai sus, ca autoritate legală a comunităților este înlocuită cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene, date fiind transformarea Comunităților în Uniune și dobândirea statutului legal al Uniunii Europene.*

Cuvinte cheie: *Tratatul de la Lisabona, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, competențe, proceduri, principii, state membre, elemente de noutate.*

Tratatul de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007 de cei 27 de reprezentanți ai statelor membre ale Uniunii și intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, modifică cele două Tratatе fundamentale, respectiv Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul de instituire a Comunității Europene, noua denumire a acestuia din urmă fiind "Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene" (TFUE).

Documentul aduce cu sine o nouă viziune asupra viitorului Europei și a cetățenilor săi. Printre obiectivele propuse de cei 27 de semnatari se numără formarea

**SHORT PRESENTATION OF ITEMS
FOR THE NEW COURT OF JUSTICE
OF LUXEMBOURG THE TREATY OF
LISBON**

PhD university assistant **Ana Daniela
BOBARU**

Faculty of Juridical Sciences and Letters
„Constantin Brâncuși” University of Târgu-
Jiu, Romania

Abstract: *The Lisbon Treaty, which entered into force on December 1, 2009, brings a series of news regarding the procedure of appointing judges to the Court, the organization and functioning of the institution, powers and procedure. Also the above name, as of legal authority of communities is replaced with Court of Justice of European Union, given the transformation of Communities into Union and the acquisition of legal status of the European Union.*

Key-words: *Lisbon Treaty, Court of Justice of the European Union, competences, procedures, principles, member states, new elements.*

The Lisbon Treaty, signed on December, 13th 2007 by the 27 representatives of the member states of the Union and valid starting with December, 1st 2009, changes the two fundamental Treaties, respectively the Treaty regarding the European Union (TEU) and the Treaty of instituting the European Community, the new name of this last one being "The Treaty regarding the functioning of the European Union (TFEU).

The document brings a new vision on the future of Europe and of its citizens. Among the purposes suggested by the 27 signatories, there are the forming of a more democratic and more transparent Union, simplified work methods and voting rules,

unei Uniuni mai democratice și mai transparente, metode de lucru și reguli de vot simplificate, instituții moderne, mecanisme de solidaritate și protecție a drepturilor și libertăților cetățenilor europeni, promovarea Europei ca actor pe scena internațională. [1]

În ceea ce privește Curtea de Justiție de la Luxemburg, Tratatul de la Lisabona aduce o serie de elemente noi, unele articole fiind modificate și completate, iar altele introduse pentru prima dată.

Documentul pornește cu elementele de noutate de la *denumirea instituției*, în sensul că sistemul jurisdicțional al Uniunii, în ansamblu, se va numi Curtea de Justiție a Uniunii Europene și va fi compusă din trei instanțe: Curtea de Justiție, Tribunalul și Tribunalul Funcției Publice.

Se observă introducerea în textul Tratatului de la Lisabona a o parte din *principiile* create și promovate prin jurisprudența Curții de Justiție. Art.4 este un articol al cărui text este introdus pentru prima dată împreună cu art.5 (ex-art.5 TCE) și fac referire la cinci mari principii, astfel: principiul egalității statelor membre, principiul cooperării loiale, principiul atribuirii de competențe, principiul subsidiarității și principiul proporționalității.

Potrivit art.4 alin.2 din TUE, Uniunea respectă egalitatea statelor membre în raport cu tratatele, precum și identitatea lor națională, inerentă structurilor lor fundamentale politice și constituționale, inclusiv în ceea ce privește autonomia locală și regională. Aceasta respectă funcțiile esențiale ale statului și în special, pe cele care au ca obiect asigurarea integrității sale teritoriale, menținerea ordinii publice și apărarea fiecărui stat membru.

În temeiul art.4 alin.3, care face referire la principiul cooperării loiale, Uniunea și statele membre se respectă și se ajută reciproc în îndeplinirea misiunilor

modern institutions, mechanisms of solidarity and protection of the European citizens' rights and liberties, the promotion of Europe as an actor on the international stage. [1]

Regarding the Court of Justice of Luxembourg, the Lisbon Treaty brings a series of new elements, some articles being changed and completed and others being introduced for the first time.

The document starts with new elements regarding *the name of the institution*, namely the jurisdictional system of the Union, in ensemble, will be called the Court of Justice of the European Union and it will be composed of three courts: the Court of Justice, the High Court, and the High Court of the Public Function.

We may notice the introduction, in the text of the Lisbon Treaty, of a part of the *principles* created and promoted by the jurisprudence of the Court of Justice. Art.4 is an article whose text is introduced for the first time together with art.5 (for example-art.5 TCE) and they are referring to the five big principles, thus: the principle of the equality of the member states, the principle of loyal cooperation, the principle of attributing competences, the principle of subsidiarity and proportionality.

According to art.4, paragraph 2 of TEU, the Union respects the equality of the member states in report to the treaties, and also their national identity inherent to their political and constitutional fundamental structures, inclusively regarding the local and regional autonomy. This respects the essential functions of the state and especially the ones having as an object to provide its territorial integrity, to keep the public order and to protect every member state.

Basing on art.4, paragraph 3, referring to the principle of loyal cooperation, the Union and the member states respect and help each other in accomplishing the missions resulting from treaties. The member states adopt any general or special measure in order to

care decurg din tratate. Statele membre adoptă orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii. Statele membre facilitează îndeplinirea de către Uniune a misiunii sale și se abțin de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii.

Exercitarea competențelor Uniunii se realizează în contextul principiului atribuirii, specific sistemului federal de organizare a statelor, prevăzut în mod indirect în textul Tratatului CE la art.5. Tratatul de la Lisabona, în schimb îl consacră în mod expres în art.5, mai mult chiar în textul aceluiași articol mai sunt consacrate principiul subsidiarității și cel al proporționalității, astfel alin.1 stipulează că Delimitarea competențelor Uniunii este guvernată de principiul atribuirii. Exercitarea acestor competențe este reglementată de principiile subsidiarității și proporționalității.

Remarcăm elemente noi și în ceea ce privește *procedura de numire* a judecătorilor și a avocaților generali. Tratatul de la Lisabona reia dispozițiile existente, judecătorii fiind numiți de comun acord de către guvernele statelor membre pentru șase ani, însă numai după consultarea unui Comitet, organism nou înființat, al cărui rol este de a emite un aviz cu privire la capacitatea candidaților de a exercita funcțiile de judecător și avocat general la Curtea de Justiție și la Tribunal. Acest Comitet instituit este compus din șapte persoane alese dintre foștii membri ai celor două instanțe, dintre membrii instanțelor naționale supreme și din juriști reputați, dintre care unul este propus de Parlamentul European.[2]

În privința numărului avocaților generali, s-a discutat posibilitatea ca acesta să crească, de la 8 la 11, dar numai în situația când Curtea propune acest lucru. [3]

O serie de elemente noi aduce

provide the accomplishment of the obligations coming from treaties or from the documents of the institutions of the Union. The member states ease the Union's accomplishment of its mission and abstain from any measure that could endanger the accomplishment of the Union's purposes.

The exertion of the Union's competences is accomplished in the context of the attributing principle specific to the federal system of organizing the state, indirectly stipulated in the text of the EC Treaty in art.5. In exchange, the Lisbon Treaty expressly consecrates in art.5, even more than in the text of the same article, there are also consecrated the principle of subsidiarity and proportionality, thus paragraph 1 stipulates that the Delimitation of the Union's competences is governed by the attributing principle. The exertion of these competences is regulated by the principles of subsidiarity and proportionality.

We may notice new elements also regarding *the procedure of appointing* the judges and the general attorneys. The Lisbon Treaty resumes the existent stipulations, the judges being appointed by mutual agreement by the governments of the member states for six years, but only after consulting a Committee, a newly settled organism whose role is to emit a notice regarding the candidates' ability to exert their functions as a judge and a general attorney at the Court of Justice and at the High Court. This instituted Committee is composed of seven persons elected among the former members of the two courts, among the members of the supreme national courts and among famous jurists, and one of them is suggested by the European Parliament.[2]

Regarding the number of the general attorneys, it was discussed the possibility according to which it may increase from 8 to 11, but only when the Court suggests that. [3]

The Lisbon Treaty brings a series of new elements regarding *the competences* attributed to the Justice Court.

Tratatul de la Lisabona în privința *competențelor* atribuite Curții de Justiție.

În temeiul noilor reglementări Curtea de Justiție a Uniunii Europene hotărăște în conformitate cu tratatele cu privire la acțiunile introduse de un stat membru, de o instituție ori de persoane fizice și juridice, cu titlu preliminar, la solicitarea instanțelor judecătorești naționale, cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea actelor adoptate de instituții, în celelalte cazuri prevăzute de tratate.

Important de subliniat este faptul că textul documentului precizează că, această instituție nu este competentă în ceea ce privește dispozițiile privind politica externă și de securitate comună, nici în ceea ce privește actele adoptate în temeiul acestora. [4]

Curtea are competența să se pronunțe cu privire la acțiunile formulate de Curtea de Conturi, de Banca Centrală Europeană și de Comitetul regiunilor, care urmăresc salvagardarea prerogativelor acestora. Curtea este competentă să controleze și legalitatea actelor organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii destinate să producă efecte juridice față de terți. Orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile actualelor reglementări, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare. [5]

De asemenea, Curtea de Justiție este competentă să se pronunțe în privința legalității unui act adoptat de Consiliul European sau de Consiliu în temeiul art.7 TUE numai la solicitarea statului membru care face obiectul unei constatări a Consiliului European sau a Consiliului și numai în privința respectării dispozițiilor de procedură prevăzute de respectivul articol.[6]

Curtea este competentă să se pronunțe în ceea ce privește acțiunile în

Basing on the new regulations, the Court of Justice of the European Union decides according to the treaties regarding the actions introduced by a member state, by an institution or by physical and legal persons, with a preliminary title, at the requirement of the national judicial courts, regarding the interpretation of the Union's law or at the validity of the documents adopted by the institutions, in the other cases stipulated by treaties.

It is important to emphasize the fact that the text of the document specifies that this institution is not competent regarding the stipulations related to the foreign policy and to the common security, or regarding the documents adopted basing on this. [4]

The Court is competent to pronounce regarding the actions formulated by the Account Court, by the European Central Bank and by the Committee of Regions, all of them wanting to protect their prerogatives. The Court is competent to control also the legality of the documents of the organs, offices or agencies of the Union meant to produce juridical effects for the thirds. Any physical or juridical person may formulate, in the conditions of the current regulations, an action against the documents whose addressee he is or that are directly and individually related to him, and also against the normative documents directly related to him and that do not suppose executing measures. [5]

Also, the Court of Justice is competent to pronounce regarding the legality of a document adopted by the European Council or by the Council basing on art.7 TEU only at the requirement of the member state that makes the object of a finding of the European Council or of the Council and only regarding the respecting of the procedural stipulations of the respective article. [6]

The Court is competent to pronounce regarding the actions in annulment directed against the decisions stipulating restrictive measures against the physical or legal

anulare îndreptate împotriva deciziilor care prevăd măsuri restrictive împotriva persoanelor fizice sau juridice adoptate de Consiliu (de exemplu, în cadrul luptei împotriva terorismului - înghețarea fondurilor).[7]

Tratatul de la Lisabona reduce strictetea condițiilor de admisibilitate a acțiunilor formulate de particulari (persoane fizice sau juridice) împotriva deciziilor instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii. Particularii pot formula acțiuni împotriva unui act normativ dacă îi privește direct și dacă nu presupune măsuri de executare. Prin urmare, particularii nu mai au obligația de a demonstra că actul respectiv îi privește în mod individual.

Remarcăm din lectura textului Tratatului o accelerare a mecanismului sancțiunilor pecuniare (sumă forfetară și/sau penalitate cu titlu cominatoriu) în cazul neexecutării unei hotărâri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Astfel, Curtea de Justiție poate să aplice, chiar de la prima hotărâre de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, sancțiuni pecuniare în cazul în care nu sunt comunicate Comisiei măsurile naționale de transpunere a unei directive.[8]

Curtea de Justiție dobândește prin Tratatul de la Lisabona competență preliminară generală în domeniul spațiului de libertate, securitate și justiție, în urma dispariției pilonilor și a eliminării articolelor 35 UE și 68 CE, care prevedeau restrângeri ale competenței Curții de Justiție. În ceea ce privește cooperarea polițienească și judiciară în materie penală, competența Curții de Justiție de a se pronunța cu titlu preliminar devine obligatorie și nu mai este subordonată unei declarații a fiecărui stat membru, prin care statul respectiv recunoaște această competență și indică instanțele naționale care o pot sesiza.

Prin prevederile Tratatului de la Lisabona, domeniul poliției și justiției

persons adopted by the Council (for example, in frame of the fight against terrorism freezing the funds).[7]

The Lisbon Treaty reduces the rigour of the admissibility conditions of the actions formulated by particulars (physical or legal persons) against the decisions of the institutions, organs, offices or agencies of the Union. The particulars may formulate actions against a normative document if it directly regards them and if it supposes no executing measures. Therefore, the particulars have no obligation to prove that the respective document individually regards them.

We may notice from reading the text of the Treaty an acceleration of the pecuniary sanctions (flat-rate sum and/or paying penalty) in case of non-executing a finding decision of non-accomplishing the obligations. Thus, the Court of Justice may apply, even since the first finding decision of non-accomplishing the obligations, pecuniary sanctions if the national measures of transposing a directive are not communicated to the Committee.[8]

The Court of Justice achieves by the Lisbon Treaty the general preliminary competence in the field of the space of freedom, security and justice, after the disappearance of the pillars and the removal of the articles 35 EU and 68 EU stipulating restraints of the competence of the Court of Justice. Regarding the constabulary and judicial cooperation in the criminal matter, the competence of the Court of Justice to pronounce preliminarily becomes compulsory and it is not subordinated anymore to a declaration of each member state by means of which the respective state acknowledges this competence and indicates the national courts that could notice it.

By means of the stipulations of the Lisbon Treaty, the field of the police and of the criminal justice enters in the common law and all the courts may announce the Court of Justice, except for the pronouncement regarding the legality and the

penale intră în dreptul comun și toate instanțele pot sesiza Curtea de Justiție, excepție făcând pronunțarea în ceea ce privește legalitatea și proporționalitatea operațiunilor efectuate de poliție sau de alte servicii de aplicare a legii într-un stat membru și hotărârea cu privire la exercitarea responsabilităților care le revin statelor membre în vederea menținerii ordinii publice și a apărării securității interne. [9]

Tratatul de la Lisabona nu aduce modificări substanțiale în materia justiției civile, noul art.81 TFUE reprezintă mai degrabă o reformulare a prevederilor art.65 TCE, cu următoarele amendamente:

a) art.81 TFUE include o listă extinsă a ariilor de reglementare, sunt adăugate, spre exemplu asigurarea accesului efectiv la justiție, dezvoltarea unor metode alternative de soluționare a litigiilor, noile elemente constituie de fapt o confirmare a practicii deja existente la nivelul Uniunii Europene (spre exemplu, medierea – alternativă la judecata în fața instanțelor este deja reglementată prin Directiva 52/2008 și transpusă în legislațiile naționale ale statelor membre);

b) cerința ca măsurile întreprinse să fie necesare pentru buna funcționare a pieței interne este înlocuită cu o formulare mai puțin convingătoare, respectiv acele măsuri să fie luate în special atunci când acestea sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne.

În domeniul cooperării judiciare în materie penală, Tratatul de la Lisabona vine cu următoarele aspecte noi:

a) Recunoașterea reciprocă, cooperarea judiciară și procedura penală, stipulate în art.82 TFUE, astfel: cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii se întemeiază pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare și include apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre. Parlamentul European și

proportionality of the operations accomplished by the police or by other services of applying the law in a member state and the decision regarding the exertion of the responsibilities belonging to the member states in order to keep the public order and to protect the intern security. [9]

The Lisbon Treaty does not bring substantial changes in the civil justice matter, the new art.81 TFEU represents rather a rewording of the stipulations of art.65 TCE, having the following amendments:

a) art.81 TFEU includes an extended list of the regulating areas, and it adds, for example, the providing of the effective access to justice, the development of certain alternative methods of solving the litigations, the new elements constitute actually a confirmation of the practice that already exists at the level of the European Union (for example, the mediation – an alternative for the judgement in front of the courts is already regulated by Directive 52/2008 and transposed in the national legislations of the member states);

b) the requirement for the accomplished measures to be necessary for the good functioning of the intern market is replaced by a less convincing wording, respectively those measures to be taken especially when they are needed for the good functioning of the intern market.

In the field of the judicial cooperation in criminal matter, the Lisbon Treaty brings the following new aspects:

a) Mutual acknowledgement, judicial cooperation and criminal procedure, stipulated in art.82 TFEU, thus: the judicial cooperation in criminal matter in frame of the Union is accomplished basing on the principle of the mutual acknowledgement of the judicial decisions and resolutions and it includes the approach of the legislative documents and of the administrative norms of the member states. The European Parliament and Council, deciding according to the ordinary legislative procedure, adopt measures regarding:

Consiliul, hotărând conform procedurii legislative ordinare, adoptă măsuri privind:

- instituirea unor norme și proceduri care să asigure recunoașterea, în întreaga Uniune, a tuturor categoriilor de hotărâri judecătorești și decizii judiciare;

- prevenirea și soluționarea conflictelor de competență între statele membre;

- sprijinirea formării profesionale a magistraților și a personalului din justiție;

- facilitarea cooperării dintre autoritățile judiciare sau echivalente ale statelor membre în materie de urmărire penală și executare a deciziilor.

În măsura în care este necesar pentru a facilita recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, precum și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală cu dimensiune transfrontalieră, Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin directive în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot stabili norme minime. Aceste norme iau în considerare diferențele existente între tradițiile juridice și sistemele de drept ale statelor membre și se referă la: admisibilitatea reciprocă a probelor între statele membre, drepturile persoanelor în procedura penală, drepturile victimelor criminalității, alte evenimente speciale ale procedurii penale pe care Consiliul le-a identificat în prealabil printr-o decizie.

b) Apropierea normelor de drept penal material, și în acest sens textul art.83 TFUE arată că Parlamentul și Consiliul pot stabili norme cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domenii ale criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră ce rezultă din natura sau impactul acestor infracțiuni ori din nevoia specială de a le combate pornind de la o bază comună. Aceste domenii ale criminalității sunt: terorismul, traficul de persoane și exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor, traficul ilicit de droguri, traficul ilicit de arme, spălarea

- instituting certain norms and procedures that should provide the acknowledgement, in the entire Union, of all the categories of judicial decisions and resolutions;

- preventing and solving the competence conflicts between the member states;

- supporting the professional training of the magistrates and of the judicial staff;

- easing the cooperation between the judicial or equivalent authorities of the member states in matter of criminal investigation and of executing the decisions.

As long as it is necessary in order to ease the mutual acknowledgement of the judicial decisions and resolutions, and also the constabulary and judicial cooperation in criminal matter having transfrontier size, the European Parliament and Council, deciding by directives according to the ordinary legislative procedure, may establish minimum norms. These norms consider the differences existent between the judicial traditions and the legal systems of the member states and they are referring to: the mutual admissibility of the evidences between the member states, the persons' rights in the criminal procedure, the rights of the criminality victims, other special events of the criminal procedure, subsequently identified by a decision.

b) the approach of the norms of material criminal law, and in this sense the text of art.83 TFEU shows that the Parliament and the Council may establish norms regarding the definition of the offences and of the sanctions in fields of the extremely serious criminality having a transfrontier size resulting from the nature or the impact of these offences or from the special need to combat them starting from a common basis. These criminality fields are: terrorism, human traffic and sexual exploitation of women and children, illegal drug traffic, illegal gun traffic, money laundering, corruption, faking the payment means, computer criminality and organized

banilor, corupția, contrafacerea mijloacelor de plată, criminalitatea informatică și criminalitatea organizată. În funcție de evoluția criminalității, Consiliul poate adopta o decizie care să identifice alte domenii ale criminalității care îndeplinesc criteriile sus amintite. În același context al elementului de noutate identificăm consacrarea legislativă a două hotărâri pronunțate de Curtea de Justiție în materie (C176/03 Comisia/Consiliul și C440/05 Comisia/Consiliul), anume stabilirea prin directive a normelor minime referitoare la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor, în situația în care apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în materie penală se dovedește indispensabilă pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a unei politici a Uniunii într-un domeniu care a făcut obiectul unor măsuri de armonizare.

c) Eurojust este reglementat prin art.85 TFUE, articol care în mare parte preia dispozițiile art.31 alin.2 TUE. Ca elemente noi reținem introducerea Eurojust în jurisdicția Curții de Justiție a Uniunii Europene și stabilirea prin Regulament de către Parlament și Consiliu a structurii, funcționării, domeniului de acțiune și atribuțiile Eurojust (conform cu procedura legislativă ordinară).

d) Parchetul european își are temeiul reglementării în art.86 TFUE, iar scopul instituirii acestei instituții este de combatere a infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii și are competența de a cerceta, de a urmări și de a trimite în judecată, după caz, în colaborare cu Europol, autorii și coautorii infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene. De asemenea, Parchetul european exercită în fața instanțelor competente ale statelor membre acțiunea publică în legătură cu aceste infracțiuni.

În domeniul privind vizele, dreptul de azil, imigrarea și alte politici referitoare la libera circulație a persoanelor (printre

criminality. Depending on the evolution of the criminality, the Council may adopt a decision that should identify other fields of the criminality accomplishing the criteria mentioned above. In the same context of the new element, we identify the legislative consecration of two decisions pronounced by the Justice Court in matter (C176/03 Committee/Council and C440/05 Committee/Council), namely the establishment, by means of directive, of the minimum norms referring to the definition of the offences and of the sanctions, if the approach of the legislative documents and of the administrative norms of the member states in criminal matter proves to be needful in order to provide the efficient application of a policy of the Union in a field that made the object of certain harmonizing measures.

c) Eurojust is regulated by art.85 TFEU, an article that mostly takes over the stipulations of art.31, paragraph 2 TEU. As new elements, we keep the introduction of Eurojust in the jurisdiction of the Court of Justice of the European Union and the establishment by means of the Regulation by the Parliament and by the Council of the structure, the functioning, the action field and the Eurojust attributions (according to the ordinary legislative procedure).

d) The regulation of the European Prosecutor's Office is based on the art.86 TFEU, and the purpose of instituting this institution is to combat the offences harming the financial interests of the Union and it is competent to research, to investigate and to sent to court, depending on the case, in collaboration with Europol, the authors and the co-authors of the offences harming the financial interests of the European Union. Also, the European Prosecutor's Office exerts in front of the competent courts of the member states the public action related to these offences.

In the field related to the visas, the asylum right, the immigration and other policies referring to the persons' free circulation (among others, the judicial

altele, cooperarea judiciară în materie civilă, recunoașterea și executarea hotărârilor), Curtea de Justiție poate fi sesizată acum de toate instanțele naționale - deci, nu numai de instanțele superioare - și este competentă pentru a se pronunța asupra unor măsuri de ordine publică în cadrul controalelor transfrontaliere.

În vederea eficientizării acțiunilor în fața instanței comunitare și a reducerii timpului de soluționare a cauzei, prin Tratatul de la Lisabona se introduce o dispoziție potrivit căreia Curtea de Justiție hotărăște în cel mai scurt termen în cazul în care o chestiune preliminară se invocă într-o cauză pendinte în fața oricărei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate. Astfel, se face referire chiar în textul Tratatului la procedura preliminară de urgență (PPU), care a intrat în vigoare la 1 martie 2008 și se aplică în privința spațiului de libertate, securitate și justiție.

Un alt element de noutate este reflectat în art.51 alin.2, care stipulează că : Carta nu extinde domeniul de aplicare a dreptului Uniunii în afara competențelor Uniunii, dar nici nu creează vreo competență sau sarcină nouă pentru Uniune și nu modifică competențele și sarcinile stabilite de tratate.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene confirmă drepturile fundamentale garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și astfel cum rezultă acestea din tradițiile constituționale comune statelor membre. În acest sens art.52 alin.4-7 dispun :

Alin.4 În măsura în care prezenta Cartă recunoaște drepturile fundamentale, așa cum rezultă acestea din tradițiile constituționale comune statelor membre, aceste drepturi sunt interpretate în conformitate cu tradițiile menționate.

Alin.5 Dispozițiile prezentei Carte care conțin principii pot fi puse în aplicare prin acte legislative și de punere în aplicare

cooperation in civil matter, the acknowledgement and the execution of the decisions), the Court of Justice may be announced now by all the national courts – so, not only by the higher courts – and it is competent to pronounce on certain measures of public order in frame of the transfrontier controls.

In order to improve the actions in front of the community court and to reduce the time of solving the cause, the Lisbon Treaty introduces a stipulation according to which the Court of Justice decides in the shortest term if a preliminary problem is invoked in a cause depending on any national judicial court regarding a person submitted to a measure of freedom restriction. Thus we refer even in the text of the Treaty to the Urgent Preliminary Procedure (UPP), that became valid on March, 1st 2008 and it is applied regarding the space of freedom, security and justice.

Another new element is reflected in art.51, paragraph 2, stipulating that: The charter does not extend the field of applying the Union's law outside the Union's competences, but it does not create either new competences or tasks for the Union and does not change the competences and the tasks established by treaties.

The Charter of the Fundamental Rights of the European Union confirms the fundamental rights guaranteed by the European Convention for protecting the fundamental human rights and liberties and thus the way they result from the constitutional traditions common to the member states. In this sense, art.52, paragraph 4-7 stipulate:

Paragraph 4 As long as the current Charter acknowledges the fundamental rights, as they result from the constitutional traditions common to the member states, these rights are interpreted according to the mentioned traditions.

Paragraph 5 The stipulations of the current Charter containing principles may be applied by legislative document and by

adoptate de instituții, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și prin acte ale statelor membre în cazurile în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii, în exercitarea competențelor lor respective. Invocarea lor în fața instanței judecătorești se admite numai în scopul interpretării și controlului legalității unor astfel de acte.

Alin.6 Legislațiile și practicile naționale trebuie să fie luate în considerare pe deplin, după cum se precizează în prezenta Cartă.

Alin.7 Instanțele judecătorești ale Uniunii și ale statelor membre țin seama de explicațiile redactate în vederea orientării interpretării prezentei Carte.

Acordul privind aderarea Uniunii la Convenția europeană trebuie să reflecte necesitatea de a conserva caracteristicile specifice ale Uniunii și ale dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește :

a) modalitățile speciale ale participării eventuale a Uniunii la autoritățile de control ale Convenției europene;

b) mecanismele necesare pentru a garanta că acțiunile formulate de statele nemembre și acțiunile individuale sunt îndreptate în mod corect împotriva statelor membre și/sau, după caz, împotriva Uniunii.[5]

Trebuie să precizăm că această Cartă nu este opozabilă Regatului Unit și Poloniei, care beneficiază de o derogare potrivit căreia Carta nu extinde capacitatea Curții de Justiție și a nici unei alte instanțe din cele două state membre de a considera că actele cu putere de lege și actele administrative, practicile sau acțiunile administrative sunt incompatibile cu drepturile sau cu principiile fundamentale pe care aceasta le reafirmă. Mai mult, șefii de state și de guvern au convenit să extindă în viitor această derogare la Republica Cehă.

Adoptarea Tratatului de Lisabona deschide calea unei aderări Uniunii Europene la CEDO (art.6), însă CEDO nu a

application by the institutions, organs, offices and the agencies of the Union, and also by documents of the member state if they apply the Union's law in exerting their respective competences. Their invoking in front of the judicial court is admitted only for interpreting and controlling the legality of such documents.

Paragraph 6 The national legislations and practices must be fully considered, as it is specified in the current Charter.

Paragraph 7 The judicial courts of the Union and of the member states consider the explanations edited in order to direct the interpretation of the current Charter.

The agreement regarding the Union's adhesion to the European Convention must reflect the necessity to conserve the features specific to the Union and to the Union's law, especially regarding:

a) the special ways of the Union's eventual participation to the control authorities of the European Convention;

b) the mechanisms needed in order to guarantee that the actions formulated by the non-member states and the individual actions are correctly directed against the member states and/or, depending on the case, against the Union.[5]

We must specify that this Charter is not opposable to the United Kingdom and Poland that benefit from a derogation according to which the Charter does not extend the capacity of the Court of Justice and either of other court of the two member states to consider that the legislative documents and the administrative ones, the administrative practices or actions are incompatible with the fundamental rights or principles they reaffirm. Moreover, the leaders of the state and of the government agreed to extend in the future this derogation from the Czech Republic.

The adoption of the Lisbon Treaty opens the road of an adhesion of the European Union to CEDO (art.6), but CEDO has not regulated yet the problem of this Union's adhesion to the Convention. In this

reglementat până în acest moment problema acestei aderări a Uniunii la Convenție. În acest sens, se impune modificarea Convenției și statuarea acordului dintre Uniune și CEDO.

În concluzie, afirmăm că noul document comunitar creează prin elementele de noutate premisele unui model european de dezvoltare și consolidează valorile Uniunii. Coordonatele acestui model pot fi identificate în principiile consacrate expres în textul tratatului, transparența adoptării deciziilor, eliminarea inegalităților și a discriminărilor și consolidarea unor instituții importante în funcționarea Uniunii. Multitudinea de elemente noi aduse Curții de Justiție a Uniunii Europene face ca rolul acestei instituții să crească și în același timp să aducă o nouă dimensiune în perfecționarea activității jurisdicționale comunitare, în consens cu dinamica proiectului comunitar general.

sense, it is imposed the change of the Convention and the stating of the agreement between the Union and CEDO.

In conclusion, we state that the new community document creates, by means of new elements, the premises of a European model of development and reinforces the Union's values. The coordinates of this model may be identified in the principles expressly consecrated in the text of the treaty, the transparency of adopting the decisions, the removal of inequalities and discrimination and the reinforcement of certain important institutions in the functioning of the Union. The multitude of the new elements brought to the Court of Justice of the European Union makes the role of this institution to increase and, at the same time, to bring a new size in the improvement of the community jurisdictional activity, in line with the dynamics of the general community project.

Bibliografie:

- [1] Eduard Dragomir, Dan Niță, Tratatul de la Lisabona, Editura Nomina Lex, București, 2009,p.23
- [2] Art.255 TFEU
- [3] Declarația privind art.252 TFEU, anexată Tratatului de la Lisabona
- [4] Art.275 TFEU
- [5]Art.263 (ex.art.230 TCE)
- [6] Art.269 TFEU
- [7] Art.275TFEU
- [8] Art. 260 TFEU(ex.art.228TCE)
- [9] Art.276 TFEU
- [10] Protocolul nr.8 cu privire la art.6 ali.2 din Tratatul privind Uniunea Europeană referitor la aderarea Uniunii la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art.1

Călinoiu C., Duculescu V., Drept constituțional european, Editura Lumina

Bibliography:

- [1] Eduard Dragomir, Dan Niță, The Lisbon Treaty, Nomina Lex Press, Bucharest, 2009,p.23
- [2] Art.255 TFEU
- [3] The Declaration regarding art.252 TFEU, annexed to the Lisbon Treaty
- [4] Art.275 TFEU
- [5]Art.263 (for example, art.230 TEC)
- [6] Art.269 TFEU
- [7] Art.275TFEU
- [8] Art. 260 TFEU(ex.art.228TEC)
- [9] Art.276 TFEU
- [10] Protocol no.8 regarding the art.6, paragraph 2 of the Treaty regarding the European Union referring to the Union's adhesion to the European Convention for the protection of the fundamental human rights and liberties, art.1

Călinoiu C., Duculescu V., European Constitutional Law, Lumina Lex Press, Bucharest, 2008;

- Lex, București, 2008;
- Manolache O., Tratat de drept comunitar, Editura C.H.Beck, București, 2006;
- Deleanu I., Instituții și proceduri constituționale în dreptul român și în dreptul comparat, Editura CH Beck, București, 2006;
- Voicu M., Uniunea Europeană înainte și după Tratatul de la Lisabona, Editura Universul Juridic, București, 2009;
- Crăciunescu D.A., Drept instituțional comunitar european, Editura ProUniversitaria, București, 2009;
- Manolache O., Community Law Treaty, C.H.Beck Press, Bucharest, 2006;
- Deleanu I., Constitutional institutions and procedures in the Romanian law and in the Compared law, CH Beck Press, Bucharest, 2006;
- Voicu M., The European Union, before and after the Lisbon Treaty, Juridical Universe Press, Bucharest, 2009;
- Crăciunescu D.A., European Community Institutional Law, ProUniversitaria Press, Bucharest, 2009;